

22003A0719(01)

19.7.2003.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 181/27

SPORAZUM**o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država****SADRŽAJ**

Preambula

Članak 1.	Cilj i svrha
Članak 2.	Definicije
Članak 3.	Područje primjene ovog Sporazuma u odnosu na dvostrane ugovore o izručenju s državama članicama
Članak 4.	Kaznena djela koja podliježu izručenju
Članak 5.	Podnošenje i ovjeravanje isprava
Članak 6.	Podnošenje zahtjeva za privremeno uhićenje
Članak 7.	Podnošenje isprava nakon privremenog uhićenja
Članak 8.	Dodatni podaci
Članak 9.	Privremena predaja
Članak 10.	Zahtjevi više država za izručenje ili predaju
Članak 11.	Pojednostavljeni postupci izručenja
Članak 12.	Tranzit
Članak 13.	Smrtna kazna
Članak 14.	Zahtjev koji sadrži osjetljive informacije
Članak 15.	Savjetovanja
Članak 16.	Vremenska primjena
Članak 17.	Neodstupanje
Članak 18.	Budući bilateralni ugovori o izručenju s državama članicama
Članak 19.	Određivanje i obavješćivanje
Članak 20.	Teritorijalna primjena
Članak 21.	Preispitivanje
Članak 22.	Stupanje na snagu i prestanak važenja

Napomena s objašnjenjem

EUROPSKA UNIJA I SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE,

ŽELEĆI dodatno olakšati suradnju između država članica Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država,

ŽELEĆI suzbijati kriminal na učinkovitiji način kao načina za zaštitu njihovih demokratskih društava i zajedničkih vrijednosti,

UZIMAJUĆI U OBZIR prava pojedinaca i vladavinu prava,

VODEĆI RAČUNA o jamstvima prema njihovim pravnim sustavima koji izručenoj osobi omogućuju pravo na pošteno suđenje, uključujući pravo na suđenje od strane nepristranog suda osnovanog u skladu sa zakonom,

ŽELEĆI sklopiti sporazum koji se odnosi na izručenje počinitelja kaznenih djela,

SPORAZUMJELE SU SE:

Članak 1.

Cilj i svrha

Ugovorne stranke se obvezuju, sukladno odredbama ovog Sporazuma, osigurati poboljšanje suradnje u kontekstu primjenjivih odnosa izručenja između država članica i Sjedinjenih Američkih Država koji uređuju izručenje počinitelja kaznenih djela.

Članak 2.

Definicije

1. „Ugovorne stranke” znači Europska unija i Sjedinjene Američke Države.
2. „Država članica” znači država članica Europske unije.
3. „Ministarstvo pravosuđa” znači, za Sjedinjene Američke Države, Ministarstvo pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država; za pojedinu državu članicu, ministarstvo pravosuđa države članice, međutim u državi članici u kojoj funkcije opisane u člancima 3., 5., 6., 8. ili 12. obavlja glavni državni odvjetnik, u kojem slučaju se može odrediti, sukladno članku 19., da to tijelo obavlja takve funkcije umjesto Ministarstva pravosuđa, osim ako se Sjedinjene Američke Države i odnosna država članica ne suglase odrediti drugo tijelo.

Članak 3.

Područje primjene ovog Sporazuma u odnosu na dvostrane ugovore o izručenju s državama članicama

1. Europska unija, u skladu s Ugovorom o Europskoj uniji, i Sjedinjene Američke Države osiguravaju da se odredbe ovog Sporazuma primjenjuju u odnosu na bilateralne ugovore o izručenju između država članica i Sjedinjenih Američkih Država koji su na snazi u vrijeme stupanja na snagu ovog Sporazuma, pod sljedećim uvjetima:
 - (a) članak 4. se primjenjuje umjesto odredaba bilateralnog ugovora koje dopuštaju izručenje isključivo u pogledu popisa određenih kaznenih djela;
 - (b) članak 5. se primjenjuje umjesto odredaba bilateralnog ugovora koje su mjerodavne za podnošenje, potvrđivanje, ovjeravanje ili legalizaciju zahtjeva za izručenje i popratnih isprava koje dostavlja država koja podnosi zahtjev;
 - (c) članak 6. se primjenjuje u slučaju nepostojanja odredaba bilateralnog ugovora koje dopuštaju izravno podnošenje zahtjeva za privremeno uhićenje između Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država i Ministarstva pravosuđa dotične države članice;
 - (d) članak 7. se primjenjuje dodatno odredbama bilateralnog ugovora koje su mjerodavne za podnošenje zahtjeva za izručenje;
 - (e) članak 8. se primjenjuje u slučaju nepostojanja odredaba bilateralnog ugovora koje su mjerodavne za dostavljanje

dodatnih podataka; kad odredbe bilateralnog ugovora ne određuju načine koji će se koristiti, također se primjenjuje stavak 2. tog članka;

- (f) članak 9. se primjenjuje u slučaju nepostojanja odredaba bilateralnog ugovora koje dopuštaju privremenu predaju osoba protiv kojih se vodi postupak ili koje služe kaznu u državi kojoj je upućen zahtjev;
 - (g) članak 10. se primjenjuje, osim ako je drukčije određeno u tom članku, umjesto ili u slučaju nepostojanja odredaba bilateralnog ugovora koje se odnose na odluku o nekoliko zahtjeva za izručenjem iste osobe;
 - (h) članak 11. se primjenjuje u slučaju nepostojanja odredaba bilateralnog ugovora koje dopuštaju odricanje od izručenja ili pojednostavljeni postupak izručenja;
 - (i) članak 12. se primjenjuje u slučaju nepostojanja odredaba bilateralnog ugovora koje su mjerodavne za tranzit; kad odredbe bilateralnog ugovora ne određuju postupak koji se primjenjuje na neredovno slijetanje zrakoplova, primjenjuje se stavak 3. tog članka;
 - (j) članak 13. može primijeniti država kojoj je zahtjev podnesen umjesto ili u slučaju nepostojanja odredaba bilateralnog ugovora koje uređuju smrtnu kaznu;
 - (k) članak 14. se primjenjuje u slučaju nepostojanja odredaba bilateralnog ugovora koje uređuju postupanje sa zahtjevima koji sadrže osjetljive informacije.
2. (a) Europska unija, u skladu s Ugovorom o Europskoj uniji, osigurava da svaka država članica potvrdi, u pisanom instrumentu između te države članice i Sjedinjenih Američkih Država, primjenu njezinog bilateralnog ugovora o izručenju koji je na snazi sa Sjedinjenim Američkim Državama, na način određen u ovom članku.
 - (b) Europska unija, u skladu s Ugovorom o Europskoj uniji, osigurava da nove države članice koje pristupaju Europskoj uniji nakon stupanja na snagu ovog Sporazuma i koje imaju bilateralne ugovore o izručenju sa Sjedinjenim Američkim Državama, poduzmu mjere navedene u podstavku (a).
 - (c) Ugovorne stranke nastoje dovršiti postupak opisan u podstavku (b) prije planiranog pristupanja nove države članice ili što je prije moguće nakon toga. Europska unija obavješćuje Sjedinjene Američke Države o datumu pristupanja novih država članica.
 3. Ako se postupak opisan u stavku 2. podstavku (b) ne dovrši do datuma pristupanja, odredbe ovog Sporazuma primjenjuju se na odnose između te nove države članice i Sjedinjenih Američkih Država od datuma od kojeg su jedna drugu i Europsku uniju obavijestile o završetku njihovih unutarnjih postupaka u tu svrhu.

Članak 4.**Kaznena djela koja podliježu izručenju**

1. Kazneno djelo se smatra kaznenim djelom koje podliježe izručenju ako je za njega prema zakonima države koja podnosi zahtjev i države kojoj je zahtjev podnesen predviđena kazna zatvora od više od jedne godine ili stroža kazna. Kazneno djelo se također smatra kaznenim djelom koje podliježe izručenju ako se ono sastoji od pokušaja ili dogovora radi počinjenja ili sudjelovanja u počinjenju kaznenog djela koje podliježe izručenju. Kad se zahtjev odnosi na izvršenje presude osobi koja je osuđena za kazneno djelo koje podliježe izručenju, kazna zatvora koja je preostala za odsluženje mora biti najmanje četiri mjeseca.

2. Ako se izručenje odobrava za kazneno djelo koje podliježe izručenju, izručenje se također odobrava za bilo koje drugo kazneno djelo navedeno u zahtjevu ako je za to kazneno djelo predviđena kazna zatvora od jedne godine ili manje, pod uvjetom da je udovoljeno svim drugim zahtjevima za izručenje.

3. Za potrebe ovog članka, kazneno djelo se smatra kaznenim djelom koje podliježe izručenju:

- (a) neovisno o tome svrstavaju li zakoni države koja podnosi zahtjev i države kojoj je zahtjev podnesen kazneno djelo u istu kategoriju kaznenih djela ili opisuju kazneno djelo istom terminologijom;
- (b) neovisno o tome je li kazneno djelo takvo kazneno djelo za koje savezni zakon Sjedinjenih Američkih Država zahtijeva postojanje elemenata kao što su prijevoz između saveznih država, ili korištenje pošte ili dugih sredstava koja se odnose na trgovinu između saveznih država ili trgovinu s inozemstvom, s tim da su ti elementi samo za potrebe utvrđivanja nadležnosti saveznog suda u Sjedinjenim Američkim Državama; i
- (c) u kaznenim predmetima koji se odnose na poreze, carine, nadzor deviznog poslovanja te uvoz i izvoz robe, neovisno o tome predviđaju li zakoni države koja podnosi zahtjev i države kojoj je zahtjev podnesen iste vrste poreza, carina ili nadzora deviznog poslovanja, ili uvoza ili izvoza iste vrste robe.

4. Ako je kazneno djelo počinjeno izvan državnog područja države koja podnosi zahtjev, izručenje se odobrava u skladu s drugim zahtjevima za izručenje koji se primjenjuju ako zakoni države kojoj je zahtjev podnesen predviđaju kaznu za kazneno djelo koje je počinjeno izvan njezinog državnog područja pod sličnim okolnostima. Ako zakoni države kojoj je zahtjev podnesen ne predviđaju kaznu za kazneno djelo koje je počinjeno izvan njezinog državnog područja pod sličnim okolnostima, izvršno tijelo države kojoj je zahtjev podnesen može, po slobodnoj ocjeni, odobriti izručenje pod uvjetom da je udovoljeno svim drugim zahtjevima koji se primjenjuju za izručenje.

Članak 5.**Podnošenje i ovjeravanje isprava**

1. Zahtjevi za izručenje i popratne isprave podnose se diplomatskim putem, što uključuje podnošenje predviđeno u članku 7.

2. Isprave koje imaju potvrdu ili pečat Ministarstva pravosuđa, ili ministarstva ili odjela nadležnog za vanjske poslove države koja podnosi zahtjev, dopuštene su u postupcima za izručenje u državi kojoj je zahtjev podnesen bez daljnje ovjere, potvrde ili druge legalizacije.

Članak 6.**Podnošenje zahtjeva za privremeno uhićenje**

Zahtjevi za privremeno uhićenje se mogu izravno podnijeti između Ministarstava pravosuđa države koja podnosi zahtjev i države kojoj je zahtjev podnesen kao alternativa diplomatskom putu. Za potrebe podnošenja takvog zahtjeva mogu se također koristiti usluge Međunarodne organizacije kriminalističke policije (Interpol).

Članak 7.**Podnošenje isprava nakon privremenog uhićenja**

1. Ako se osoba čije je izručenje zatraženo privremeno uhićena od strane države kojoj je zahtjev podnesen, država koja podnosi zahtjev može ispuniti svoju obvezu na podnošenje zahtjeva za izručenje i popratnih isprava diplomatskim putem sukladno članku 5. stavku 1. podnošenjem zahtjeva i isprava veleposlanstvu države kojoj se podnosi zahtjev koje se nalazi u državi koja podnosi zahtjev. U tom slučaju, datum primitka takvog zahtjeva od strane veleposlanstva smatra se datumom primitka od strane države kojoj se podnosi zahtjev za potrebe primjene roka kojemu mora biti udovoljeno prema mjerodavnom sporazumu o izručenju a kako bi se omogućilo daljnje zadržavanje te osobe.

2. Kada država članica na datum potpisivanja ovog Sporazuma, zbog uspostavljene sudske prakse njezinog domaćeg pravnog sustava koja se primjenjuje na taj datum, ne može primijeniti mjere navedene u stavku 1., ovaj članak se ne primjenjuje na tu državu sve dok se ta država članica i Sjedinjene Američke Države ne sporazumiju drukčije, putem razmjene diplomatskih nota.

Članak 8.**Dodatni podaci**

1. Država kojoj je zahtjev podnesen može zatražiti od države koja podnosi zahtjev da unutar razumnog vremenskog roka koji ona odredi dostavi dodatne podatke, ako smatra da podaci koji su dostavljeni u prilog zahtjeva za izručenje nisu dostatni za ispunjenje uvjeta iz mjerodavnog sporazuma o izručenju.

2. Navedeni dodatni podaci mogu se zatražiti i dostaviti izravno između ministarstava pravosuđa odnosnih država.

Članak 9.

Privremena predaja

1. Ako je zahtjev za izručenje odobren u slučaju osobe protiv koje se vodi postupak ili koja služi kaznu u državi kojoj je zahtjev podnesen, ta država može privremeno predati traženu osobu državi koja podnosi zahtjev za potrebe kaznenog postupka.

2. Tako predana osoba drži se u pritvoru u državi koja podnosi zahtjev i vraća se državi kojoj je zahtjev podnesen po završetku postupka protiv te osobe, sukladno uvjetima koji se određuju sporazumom između države koja podnosi zahtjev i države kojoj je zahtjev podnesen. Vrijeme provedeno u pritvoru na državnom području države koja podnosi zahtjev do pokretanja kaznenog postupka u toj državi može se odbiti od vremena koje još treba odslužiti u državi kojoj je zahtjev podnesen.

Članak 10.

Zahtjevi više država za izručenje ili predaju

1. Ako država kojoj je zahtjev podnesen primi zahtjeve od države koja podnosi zahtjev i od bilo koje druge države ili država radi izručenja iste osobe, bilo za isto ili za različita kaznena djela, izvršno tijelo države kojoj je zahtjev podnesen određuje kojoj će državi, ako ikojoj, predati tu osobu.

2. Ako država kojoj je zahtjev podnesen primi zahtjev za izručenje od Sjedinjenih Američkih Država i zahtjev za predaju prema Europskom uhidbenom nalogu u odnosu na istu osobu, za isto ili za različita kaznena djela, nadležno tijelo države članice kojoj je zahtjev podnesen određuje državu kojoj će, ako ikojoj, izručiti tu osobu. U tu svrhu, nadležno tijelo je izvršno tijelo države članice kojoj je zahtjev podnesen, ako prema bilateralnom ugovoru o izručenju koji je na snazi između Sjedinjenih Američkih Država i države članice, donosi odluke o takvim konkurentnim zahtjevima; ako to nije određeno bilateralnim ugovorom o izručenju, nadležno tijelo određuje dotična država članica u skladu s člankom 19.

3. Kod donošenja odluke sukladno stavcima 1. i 2., država kojoj je zahtjev podnesen razmatra sve bitne čimbenike, uključujući, no ne ograničavajući se na čimbenike koji su već navedeni u mjerodavnom ugovoru o izručenju, i u slučaju kada nisu već tako navedeni, sljedeće čimbenike:

- (a) jesu li zahtjevi podneseni sukladno ugovoru;
- (b) mjesta počinjenja svakog od kaznenih djela;
- (c) interesi država koje podnose zahtjev;
- (d) težina kaznenih djela;
- (e) državljanstvo žrtve;
- (f) mogućnost bilo kojeg daljnjeg izručenja između država koje podnose zahtjev; i
- (g) kronološki slijed u kojem su primljeni zahtjevi od država koje ih podnose.

Članak 11.

Pojednostavljeni postupci izručenja

Ako tražena osoba pristane na izručenje državi koja podnosi zahtjev, država kojoj je zahtjev podnesen može, sukladno načelima i postupcima predviđenima u njezinom pravnom sustavu, izručiti osobu što je prije moguće, bez provođenja daljnjeg postupka. Pristanak tražene osobe može uključivati suglasnost s odricanjem od zaštite koju pruža pravilo specijalnosti.

Članak 12.

Tranzit

1. Država članica može preko svojeg državnog područja odobriti prijevoz osobe koju treća država predaje Sjedinjenim Američkim Državama ili koju Sjedinjene Američke Države predaju trećoj državi. Sjedinjene Američke Države mogu odobriti prijevoz preko njezinog državnog područja osobe koju treća država predaje državi članici ili koju država članica predaje trećoj državi.

2. Zahtjev za tranzit se podnosi diplomatskim putem ili izravno između Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država i ministarstva pravosuđa dotične države članice. Također se može koristiti usluge Interpolu za dostavljanje takvog zahtjeva. Zahtjev sadržava opis osobe koja se prevozi i kratku izjavu o činjeničnom stanju. Osoba u tranzitu se zadržava u pritvoru tijekom razdoblja tranzita.

3. Odobrenje nije potrebno kada se koristi zračni prijevoz i kada se ne planira slijetanje na državnom području tranzitne države. Ako se dogodi neplanirano slijetanje, država u kojoj se dogodilo neplanirano slijetanje može zatražiti zahtjev za tranzit sukladno stavku 2. Sve mjere potrebne za sprečavanje bijega osobe poduzimaju se do završetka tranzita, pod uvjetom da je zahtjev za tranzit zaprimljen unutar 96 sati od neplaniranog slijetanja.

Članak 13.

Smrtna kazna

Kada je za kazneno djelo za koje se traži izručenje predviđena smrtna kazna prema zakonima države koja podnosi zahtjev, a za koje nije predviđena smrtna kazna prema zakonima države kojoj je zahtjev podnesen, država kojoj je zahtjev podnesen može odobriti izručenje pod uvjetom da se traženoj osobi neće izreći smrtna kazna ili ako država koja podnosi zahtjev ne može udovoljiti tom uvjetu iz postupovnih razloga, država kojoj je zahtjev podnesen može odobriti izručenje pod uvjetom da se ako smrtna kazna bude izrečena, ona neće izvršiti. Ako država koja podnosi zahtjev prihvati izručenje podložno uvjetima u skladu s ovim člankom, ona je dužna poštovati uvjete. Ako država koja podnosi zahtjev ne prihvaća uvjete, zahtjev za izručenje može biti odbijen.

Članak 14.**Zahtjev koji sadrži osjetljive informacije**

Kad država koja podnosi zahtjev razmatra podnošenje posebno osjetljivih informacija u prilog njezinog zahtjeva za izručenje, ona se može savjetovati s državom kojoj je zahtjev podnesen kako bi se utvrdilo u kojoj mjeri država kojoj je zahtjev podnesen može zaštititi te informacije. Ako država kojoj je zahtjev podnesen ne može zaštititi podatke na način na koji to traži država koja podnosi zahtjev, država koja podnosi zahtjev će odrediti hoće li podatke svejedno dostaviti.

Članak 15.**Savjetovanja**

Ugovorne stranke se, po potrebi, savjetuju kako bi osigurale najučinkovitiju primjenu ovog Sporazuma, uključujući olakšavanje rješavanja bilo kojeg spora u pogledu njegovog tumačenja ili primjene.

Članak 16.**Vremenska primjena**

1. Ovaj se Sporazum primjenjuje na kaznena djela koja su počinjena prije kao i nakon stupanja na snagu ovog Sporazuma.

2. Ovaj Sporazum se primjenjuje na zahtjeve za izručenje podnesene nakon njegova stupanja na snagu. Neovisno o tome, članci 4. i 9. se primjenjuju na zahtjeve koji su vrijeme stupanja na snagu ovog Sporazuma u postupku rješavanja u državi kojoj je zahtjev podnesen.

Članak 17.**Neodstupanje**

1. Ovaj Sporazum ne dovodi u pitanje pozivanje od strane države kojoj je zahtjev podnesen na razloge za odbijanje koji se odnose na pitanja koja nisu uređena ovim Sporazumom a koji su na raspolaganju prema bilateralnom ugovoru o izručenju koji je na snazi između države članice i Sjedinjenih Američkih Država.

2. Kada ustavna načela države kojoj je zahtjev podnesen ili pravomoćne sudske odluke koje obvezuju, državu kojoj je zahtjev podnesen mogu predstavljati prepreku ispunjenju njezinih obveza izručenja, a rješenje tog pitanja nije predviđeno u ovom Sporazumu ili mjerodavnom bilateralnom ugovoru, održavaju se savjetovanja između države kojoj je zahtjev podnesen i države koja podnosi zahtjev.

Članak 18.**Budući bilateralni ugovori o izručenju s državama članicama**

Ovaj Sporazum ne sprečava, nakon njegovog stupanja na snagu, sklapanje bilateralnih ugovora između države članice i Sjedinjenih Američkih Država u skladu s ovim Sporazumom.

Članak 19.**Određivanje i obavješćivanje**

Europska unija obavještava Sjedinjene Američke Države o bilo kojem određivanju u skladu s člankom 2. stavkom 3. i člankom 10. stavkom 2., prije razmjene pisanih instrumenata opisanih u članku 3. stavku 2. između država članica i Sjedinjenih Američkih Država.

Članak 20.**Teritorijalna primjena**

1. Ovaj Sporazum se primjenjuje:

(a) na Sjedinjene Američke Države;

(b) u pogledu Europske unije, na:

— države članice,

— državna područja za čije je vanjske odnose odgovorna država članica ili zemlje koje nisu države članice a u odnosu na koje država članica ima druge obveze u pogledu vanjskih odnosa, kada su se o tome sporazumjele strane, putem razmjene diplomatske note između ugovornih stranaka i kada je to valjano potvrdila dotična država članica.

2. Primjena ovog Sporazuma na bilo kojem državnom području ili u zemlji u pogledu koje je primijenjeno proširenje u skladu sa stavkom 1. podstavkom (b) može se prekinuti od strane svake ugovorne stranke davanjem šestomjesečnog otkaznog roka drugoj ugovornoj stranci diplomatskim putem, kada je to propisno potvrđeno između dotične države članice i Sjedinjenih Američkih Država.

Članak 21.**Preispitivanje**

Ugovorne stranke su suglasne izvršiti zajedničko preispitivanje ovog Sporazuma, prema potrebi, a u svakom slučaju najkasnije pet godina nakon njegova stupanja na snagu. Preispitivanje će posebno obuhvatiti praktičnu provedbu Sporazuma i također može uključivati pitanja kao što su posljedice budućeg razvoja Europske unije u odnosu na predmet ovog Sporazuma, uključujući članak 10.

Članak 22.**Stupanje na snagu i prestanak važenja**

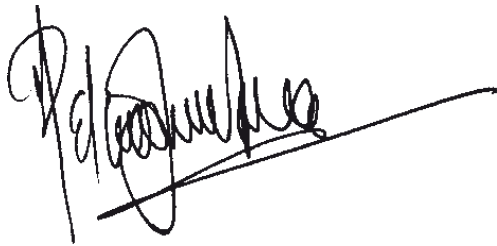
1. Ovaj Sporazum stupa na snagu prvi dan nakon trećeg mjeseca koji slijedi nakon datuma na koji su strane razmijenile instrumente u kojima je navedeno da su one dovršile svoje interne postupke u tu svrhu. U tim se instrumentima također navodi da su radnje navedene u članku 3. stavku 2. dovršene.

2. Svaka ugovorna stranka može raskinuti ovaj Sporazum, u svakom trenutku, dostavom pisanog otkaza drugoj stranci, i takav otkaz ima učinak šest mjeseci nakon datuma tog otkaza.

U potvrdu tomu, dolje potpisani punomoćnici potpisali su ovaj Sporazum.

Sastavljeno u Washingtonu DC, dvadeset petog lipnja dvije tisuće treće, u po dva primjerka na danskom, nizozemskom, engleskom, finskom, francuskom, njemačkom, grčkom, talijanskom, portugalskom, španjolskom i švedskom jeziku, s tim da je svaki tekst jednako vjerodostojan.

Por la Unión Europea
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Voor de Europese Unie
Pela União Europeia
Euroopan unionin puolesta
På Europeiska unionens vägnar

Por los Estados Unidos de América
For Amerikas Forenede Stater
Für die Vereinigten Staaten von Amerika
Για τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
For the United States of America
Pour les États-Unis d'Amérique
Per gli Stati Uniti d'America
Voor de Verenigde Staten van Amerika
Pelos Estados Unidos da América
Amerikan yhdysvaltojen puolesta
På Amerikas förenta staters vägnar

Napomena za pojašnjenje Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država

Ova Napomena za pojašnjenje odražava razumijevanje u pogledu primjene određenih odredaba Sporazuma o izručenju između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država (dalje u tekstu „Sporazum”) usuglašenog između ugovornih strana.

Uz članak 10.

Članak 10. nema za cilj utjecati na obveze država stranaka Rimskog statuta Međunarodnog kaznenog suda, niti utjecati na prava Sjedinjenih Američkih Država koje nisu stranka u vezi Međunarodnog kaznenog suda.

Uz članak 18.

Članak 18. predviđa da Sporazum ne sprečava sklapanje, nakon njegovog stupanja na snagu, bilateralnih sporazuma o izručenju između države članice i Sjedinjenih Američkih Država koji su u skladu sa Sporazumom.

Ako bilo koje mjere predviđene u Sporazumu stvaraju operativne poteškoće za jednu ili više država članica ili za Sjedinjene Američke Države, takva poteškoća se prvenstveno treba riješiti, ako je to moguće, savjetovanjem između dotične države članice ili dotičnih država članica i Sjedinjenih Američkih Država, ili ako je potrebno, kroz postupke savjetovanja utvrđene ovim Sporazumom. Kada nije moguće riješiti takvu operativnu poteškoću samo putem savjetovanja, bilo bi sukladno Sporazumu za buduće bilateralne ugovore između države članice ili država članica i Sjedinjenih Američkih Država, odrediti operativno izvediv alternativni mehanizam koji bi udovoljio ciljevima određene odredbe u pogledu koje se poteškoća pojavila.
